

Мобилност и интеграция на хората с увреждания

Резолюция на Европейския парламент от 25 октомври 2011 г. относно мобилността и интеграцията на хората с увреждания и Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010-2020 г. (2010/2272(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека, Европейската конвенция за защита на правата на човека и Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и нейното влизане в сила на 21 януари 2011 г. в съответствие с Решение 2010/48/ЕО на Съвета от 26 ноември 2009 г. относно сключването от Европейската общност на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания¹,
- като взе предвид Хартата на Общността за основните социални права на работниците²,
- като взе предвид членове 2, 10, 19 и 168 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите³,
- като взе предвид предложението на Комисията за директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (СОМ(2008)0426) и позиция на Парламента от 2 април 2009 г. по този въпрос⁴,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 3 март 2010 г., озаглавено „Европа 2020 – Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (СОМ(2010)2020),
- като взе предвид Препоръка 98/376/ЕО на Съвета от 4 юни 1998 г. относно картата за паркиране за хора с увреждания⁵,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 26 август 2010 г., озаглавено „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“ („Digital Agenda for

¹ ОВ L 23, 27.1.2010 г., стр. 35.

² ОВ С 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

³ ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.

⁴ ОВ С 137 Е, 27.5.2010 г., стр. 68.

⁵ ОВ L 167, 12.6.1998 г., стр. 25.

Europe“) (COM(2010)0245),

- като взе предвид съобщението на Комисията от 12 май 2000 г., озаглавено „Към Европа без бариери за хората с увреждания“ (COM(2000)0284),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 25 септември 2001 г., озаглавено „Електронна Европа 2002 г.: достъп до публичните интернет сайтове и тяхното съдържание“ (COM(2001)0529),
- като взе предвид международната класификация на Световната здравна организация на функционирането, уврежданията и здравето от 22 май 2001 г. (резолюция на Събранието на Световната здравна организация № 54.21),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 30 ноември 2003 г., озаглавено „Равни възможности за хората с увреждания: европейски план за действие“ (COM(2003)0650),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 24 януари 2003 г., озаглавено „Към правно обвързващ инструмент на Организацията на обединените нации за насърчване и защита на правата и достойнството на хората с увреждания“ (COM(2003)0016),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 16 март 2005 г., озаглавено „Зелена книга относно посрещането на демографските промени: нова солидарност между поколенията“ (COM(2005)0094),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 26 ноември 2007 г., озаглавено „Положението на хората с увреждания в Европейския съюз: Европейският план за действие за периода 2008-2009“ (COM(2007)0738),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 16 декември 2010 г., озаглавено „Европейската платформа срещу бедността и социалното изключване: европейска рамка за социално и териториално сближаване“ (COM (2010)0758),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 15 ноември 2010 г., озаглавено „Европейска стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г.: Подновен ангажимент за Европа без бариери“ (COM(2010)0636),
- като взе предвид факултативния протокол към Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания („Факултативен протокол“), приет на 13 декември 2006 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно „Насърчаване на приобщаването към пазара на труда — Възстановяване след кризата и подготовка за Лисабонската програма след 2010 г“ от 30 ноември 2009 г.,
- като взе предвид петиция № 1454/2010, внесена от Urzula Weber-Król,
- като взе предвид доклада на Комисията относно изпълнението и последиците от Регламент (ЕО) № 1107/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно правата на хората с увреждания и на хората с ограничена подвижност при пътувания с въздушен транспорт (COM(2011)0166),

- като взе предвид решението на Съда на Европейския съюз (дело С 13/05 относно Директива 2000/78/ЕО – равно третиране в областта на заетостта и професиите – понятието за увреждане) от 11 юли 2006 г.,
- като взе предвид Решение 2010/707/ЕС на Съвета от 21 октомври 2010 г. относно насоки за политиките за заетост на държавите-членки¹,
- като взе предвид своята резолюция от 17 юни 1988 г. относно жестомимичните езици за глухите хора²,
- като взе предвид своята резолюция от 26 май 1989 г. относно жените и уврежданията³,
- като взе предвид своята резолюция от 16 септември 1992 г. относно правата на хората с умствени увреждания⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 14 декември 1995 г. относно човешките права на хората с увреждания⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 9 май 1996 г. относно правата на хората, страдащи от аутизъм⁶,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 1996 г. относно „Карта за паркиране за хората с увреждания – права на хората с увреждания“⁷,
- като взе предвид своята резолюция от 11 април 1997 г. относно осигуряването на равни възможности за хората с увреждания⁸,
- като взе предвид своята резолюция от 23 юни 2003 г. относно съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент, озаглавено “Към правно обвързващ инструмент на Организацията на обединените нации за насърчаване и защита на правата и достойнството на лицата с увреждания“⁹,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 12 януари 2011 г., озаглавено „Годишен обзор на растежа: напредване с изчерпателния отговор на ЕС на кризата“ (СОМ(2011)0011), и приложения към него проект на съвместен доклад за заетостта,
- като взе предвид Решение 2011/308/ЕС на Съвета от 19 май 2011 година относно насоките за политиките за заетост на държавите-членки¹⁰,
- като взе предвид своята резолюция от 8 март 2011 г. относно намаляването на

¹ ОВ L 308, 24.11.2010 г., стр. 46.

² ОВ С 187, 18.7.1988 г., стр. 236.

³ ОВ С 158, 26.6.1989 г., стр. 383.

⁴ ОВ С 284, 2.11.1992 г., стр. 49.

⁵ ОВ С 17, 22.1.1996 г., стр. 196.

⁶ ОВ С 152, 27.5.1996 г., стр. 87.

⁷ ОВ С 20, 20.1.1997 г., стр. 386.

⁸ ОВ С 132, 28.4.1997 г., стр. 313.

⁹ ОВ С 76 Е, 25.3.2004 г., стр. 231.

¹⁰ ОВ L 138, 26.5.2011 г., стр. 56.

неравнопоставеността в здравеопазването в ЕС¹,

- като взе предвид рамковото споразумение за приобщаващи пазари на труда, сключено от европейските социални партньори на 25 март 2010 г.,
 - като взе предвид заключенията на Съвета относно общите ценности и принципи в здравните системи в Европейския съюз (2006/C146/01),
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 8 юни 2010 г. на тема „Справедливост и здраве във всички политики: солидарност в здравеопазването“,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси и становищата на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по правата на жените и равенството между половете и комисията по петиции (A7-0263/2011),
- A. като има предвид, че в качеството си на пълноправни граждани хората с увреждания (включително с физически и психосоциални увреждания) имат равни права, както и право на неоспоримо достойнство, равно третиране, независим начин на живот и пълноценно участие в обществото,
- Б. като има предвид, че над 80 милиона лица или около 16 % от общото население на Европейския съюз са хора с увреждания – включително лица, страдащи от проблеми, свързани с психичното здраве, като се обръща специално внимание на аутизма – и че равнището на безработица сред тях продължава да бъде поне два пъти по-високо в сравнение с равнището при хората без увреждания; като има предвид, че хората с увреждания представляват уязвима група, сред която нивото на бедност е със 70 % по-високо от средното; като има предвид, че нивото на заетост при хората с увреждания е едва около 45 %, а висококачествените работни места осигуряват икономическа независимост и подпомагат личната реализация; като има предвид, че безработицата увеличава риска от бедност и социално изключване, при положение че поне една четвърт от населението страда в даден момент от живота си от проблем, свързан с психичното здраве, и че при 10 % от тези хора това може да доведе до хронични психически проблеми, което подчертава необходимостта от активни и целенасочени политики за справяне с това трайно явление; като има предвид, че тази по-висока степен на риск от бедност често е в резултат на ограничения достъп не само до заетост и обучение, но също и до здравеопазване и подходящо лечение,
- В. като има предвид, че най-тежко засегнати от кризата са най-маргинализираните групи в обществото и че хората с увреждания принадлежат към една от най-силно засегнатите от въздействието на финансовата криза групи в Европа,
- Г. като има предвид факта, че засегнати граждани редовно се обръщат към комисията по петиции във връзка с пропуски в прилагането на съществуващия принцип на равно третиране на хората с увреждания;

¹ Приети текстове, P7_TA(2011)0081.

- Д. като има предвид, че хората с увреждания, които се нуждаят от високо равнище на подкрепа, са сред най-изолираните в обществото, а жените с увреждания обикновено са сред по-уязвимите и по-маргинализираните членове на обществото и страдат от дискриминация и изолация по отношение на образованието, заетостта и социалния живот,
- Е. като има предвид, че успехът на стратегията „Европа 2020“, чиято цел е да стимулира интелигентния (основаващ се на иновации и научноизследователска дейност), устойчив и приобщаващ растеж в Европа, неминуемо ще изисква структурни подобрения по отношение на мобилността и приобщаването на хората с увреждания,
- Ж. като има предвид, че тази стойност ще нарасне значително през идните години с оглед на неизбежното преобръщане на възрастовата пирамида на населението, тъй като повече от една трета от хората над 75 години са с увреждания, които ги ограничават в определена степен, а при над 20 % ограниченията са значителни,
- З. като има предвид, че Европейският съюз официално ратифицира Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания и че тя също е била подписана от всичките 27 държави-членки на ЕС и ратифицирана от 17 от тях,
- И. като има предвид, че компетентността на Европейския съюз в областта на защитата от дискриминация, основана на увреждания, понастоящем се ограничава до заетостта, професиите и професионалното обучение (Директива 2000/78/ЕО) и че Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания е смесено споразумение, като институциите и държавите-членки на ЕС са поели задължения по отношение на неговото изпълнение, а настоящият доклад съдържа предложения и подходи, които ще бъдат анализирани и взети предвид в предстоящото предложение на Комисията за Европейски акт относно достъпността,
- Й. като има предвид, че социалните политики, насочени към хората с увреждания, често попадат в сферата на компетентност на държавите-членки и поради това се основават на националните традиции и наследство, социалните обичаи, икономическото развитие и много важната роля, изпълнявана от семействата и сдруженията при подпомагането на хората с увреждания за постигане на независимост и приобщаване в обществото,
- К. като има предвид, че увреждането е еволюиращо понятие, което е резултат от взаимодействието между лица с нарушени функции и различни бариери в нагласите и заобикалящата среда, които затрудняват тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото на равни начала с всички останали и със същото достойнство,
- Л. като има предвид, че съществува силна връзка между мобилността, уврежданията и социалното приобщаване, особено по отношение на свободната комуникация и достъпа до комуникация (включително Брайлова азбука, жестомимични езици и други алтернативни форми на комуникация), свободното движение във всички сфери на живота и достъпа до услуги, като има предвид, че е необходимо да се насърчава пълноценното участие във всички аспекти на обществото, като се има предвид значението на политиките на Общността по отношение на информационните и комуникационните технологии, също така и роботиката за

дома и комуникационните решения за интернет, както и необходимостта от осъществяване на напредък за постигане на пълен достъп чрез насърчаването на съвместими стандарти на единния пазар и улесняването на тяхното разпространение,

- М. като има предвид, че достъпът до информация (член 11 от Хартата на основните права) и култура, както се посочва в резолюцията на Съвета от 6 май 2003 г. относно достъпа до инфраструктура в сферата на културата и до културни дейности за хората с увреждания, изпълнява жизненоважна роля за интелектуалното развитие на хората, включително на хората с увреждания, поради което той има пряко отражение върху техните възможности за заетост,
- Н. като има предвид, че хората с увреждания имат право на услуги, предоставяни в рамките на общините, които благоприятстват независимия начин на живот, право на индивидуално подпомагане, право на икономическа и социална независимост и на пълноценно участие в обществото и на пазара на труда, като има предвид, че ако дейностите за оказване на подкрепа получат стойностно изражение, те биха възлезли на почти 50 % от БВП (Комисия за измерване на икономическите резултати и социалния напредък, 21 април 2010 г.),
- О. като има предвид, че пречките пред достъпа до използването на услуги и стоки, предлагани за всички, са значително препятствие за хората с увреждания,
- П. като има предвид, че хората с увреждания в някои държави-членки и в някои сектори са жертви на дискриминация през целия си живот и по-специално по време на периодите на образование и обучение поради липсата на ранна диагноза и намеса по отношение на децата и учениците с увреждания, което ограничава техните перспективи за заетост,
- Р. като има предвид, че във възрастовата група от 16 до 19 години делът на неучастие в образованието сред хората с увреждания е 37 %, при хората с определена степен на увреждане — 25 %, а сред хората без увреждания — 17 %,
- С. като има предвид, че член 24 от Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, ратифицирана от ЕС през декември 2010 г., забранява изключване от системата на образование въз основа на увреждане, и като има предвид, че приобщаващото образование представлява най-ефективното средство за борба срещу дискриминационните нагласи, за изграждане на интеграционно общество и постигане на образование за всички,
- Т. като има предвид, че жените с увреждания често страдат от двойна дискриминация и че правителствата могат да противодействат на това явление чрез интегриране на принципа за равенство между половете във всички съответни области на политиката за хората с увреждания,
- У. като има предвид, че икономическата криза представлява предизвикателство за заетостта като цяло и за хората с увреждания в частност, като сред хората с някакъв вид увреждане увеличаването на дела на безработните е значително по-голямо и съществуват все по-големи опасения, че е възможно обезщетенията за инвалидност да се използват за контролиране на предлагането на работна сила,

- Ф. като има предвид, че членовете на семейства на лица с увреждания страдат от асоциативна дискриминация и че мерките за подпомагане на семействата на свой ред ще имат благоприятно въздействие върху пълноценното упражняване на правата на хората с увреждания при наличие на равни условия,
- Х. като има предвид, че през 2007 г. в Комисията е внесена петиция, подкрепена от 1 364 984 подписа, с искане за предоставяне на широка защита на хората с увреждания чрез всички политики на Европейския съюз, както и че до момента Комисията не е обърнала надлежно внимание на тази основателна инициатива,

Цели

1. Подчертава, че целта на стратегията „Европа 2020“ за заетост на 75 % от населението на възраст от 20 до 64 години не е възможно да бъде осъществена, освен ако този процент включва лицата, които имат някаква форма на увреждане;
2. Подчертава, че финансовите разходи и икономическите инвестиции, свързани с хората с увреждания, са инвестиция с възвръщаемост в дългосрочен план в полза на всеобщото благоденствие и на приобщаващото общество, в което хората могат да живеят по-дълго и да работят по-ефикасно при по-добри условия; във връзка с това подчертава, че е недопустимо в контекста на публичните мерки за бюджетна дисциплина да се правят необосновани съкращения по отношение на услуги за хора с увреждания или на проекти за тяхното социално приобщаване, тъй като това би означавало липса на гарантиране на някои основни и неотменими права на хората с увреждания; счита, че, напротив, инвестициите в тази област следва да се увеличат значително; припомня, че всички услуги в Европейския съюз в областта на здравеопазването следва да се основават на основните ценности универсалност, достъп до висококачествени грижи и солидарност;
3. Отбелязва, че по време на финансовата криза в европейските общества се наблюдаваше присъщо чувство на солидарност, като понастоящем има признаци на възстановяване от кризата; отчита в пълна степен и подчертава риска от дискриминация и необходимостта от индивидуализирани мерки за лицата с увреждания, които изискват въз основа на различните степени и особености на уврежданията още по-интензивна подкрепа, основаваща се на правата на човека и човешкото достойнство, които често не се зачитат и които поради това следва да се насърчават и укрепват посредством европейски обществени кампании за повишаване на осведомеността; подчертава, че поради това потребностите на хората с увреждания следва да се вземат предвид въз основа на техните специфични изисквания, за да могат да се предприемат подходящи мерки за всички етапи на образование и обучение и професионален живот;
4. Подчертава значението на целите на новата Европейска стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г. и призовава специално за изготвяне на по-конкретни действия на всички равнища на управление въз основа на надеждни данни; счита, че следва да се съблюдава основният принцип „нищо за хората с увреждания без хората с увреждания“, т.е. хората с увреждания трябва да участват при определяне на всички мерки и решения, които ги засягат;
5. Изразява съжаление, че съобщението на Комисията относно Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г. не разглежда въпросите

през призмата на равенството между половете или не съдържа отделна глава относно специфичните от гледна точка на пола политики по отношение на лицата с увреждания, въпреки че жените с увреждания в много случаи са в по-неравностойно положение, отколкото мъжете, и по-често страдат от бедност и социално изключване; призовава Комисията и държавите-членки да вземат предвид аспектите, свързани с равенството между половете, в рамките на цялата Европейска стратегия за хората с увреждания за периода 2010—2020 г.;

6. Подчертава необходимостта от ефективен нов подход към уврежданията, чието начало да бъде положено чрез създаването на Европейски съвет за хората с увреждания, който ще провежда редовни заседания с активното участие от страна на Европейския парламент и с участието на представителни организации на хората с увреждания, както и на национални работни групи, с цел да осигури по-ефективни механизми за координиране, мониторинг и оценка на прилагането на Европейската стратегия за хората с увреждания в рамките на програмите и стратегиите на Комисията и държавите-членки в съответствие с принципите на субсидиарност;
7. Припомня, че създаването на устойчиво общество, в което хората живеят по-дълго в по-добро здравословно състояние, предполага, че следва също да се подобрят планирането на градските и общите райони и достъпът до наличните стоки и услуги, включително да се осигури равен достъп до новите информационни и комуникационни технологии, с цел да се повиши качеството на живот на хората с увреждания и да се предотврати социалното изключване;

Граждански права и права на човека

8. Призовава за пълно спазване на Хартата на основните права на Европейския съюз и за оказване на подкрепа за принципите за „дизайн за всички“ и „универсален дизайн“, отчита усилията, положени от Европейския съюз и Организацията на обединените нации по отношение на законодателството, насочено към укрепване на пълната интеграция на хората с увреждания в обществото, но счита, че следва да се положат повече усилия в тази насока;
9. Подчертава по-специално необходимостта от гарантиране на пълно спазване на правата, установени в Конвенцията за правата на детето, при децата с увреждания, включително правото на участие в игри, правото на образование, правото на участие в обществения живот, включително в културния живот и изкуствата, правото на медицински грижи, необходими според техните лични обстоятелства, и свободата на търсене и получаване на информация и идеи; подчертава по-специално, че в член 23 от гореспоменатата конвенция се признава, че едно дете с увреждания следва да води пълноценен и достоен живот в условия, които осигуряват достойнството му, поощряват самостоятелността и улесняват активното му участие в обществото, и се призовава за осигуряване на децата с увреждания на ефективен достъп и получаване на образование, обучение, здравни грижи, рехабилитация, подготовка за трудова дейност и възможности за отдих по начин, позволяващ на детето най-пълната възможна социална интеграция и индивидуално развитие, включително неговото културно и духовно развитие;
10. Призовава за ефективен интегриран подход по отношение на хората с увреждания в рамките на стратегията „Европа 2020“ и нейните водещи инициативи, включително

инициативата „Съюз за иновации“, в която не се споменава нищо за хората с увреждания;

11. Обръща внимание на факта, че много от хората с увреждания все още са подложени на дискриминация по отношение на липсата на равенство пред закона и правосъдието, и призовава държавите-членки да коригират и отстранят тези недостатъци, включително като осигурят ефективен достъп до правосъдие за лицата с увреждания и подходящо обучение за работещите в сферата на правораздаването, включително полицейските служители и служителите в затворите, и подчертава значението на гарантирането и обезпечаването на равноправното участие в политическия и обществения живот, включително правото да избират, да се кандидатира в избори и да заемат изборни длъжности, в съответствие с член 29 от Конвенцията за правата на хората с увреждания, тъй като според оценката на съответните неправителствени организации и изборни експерти само малък процент от хората с увреждания са в състояние да участват в избори;
12. застъпва становището, че закупуването на стоки и услуги, включително наличието на актуална и достъпна информация за тях, следва да включва подходящи (онлайн) решения за пазаруване, както и стоки и услуги, проектирани да бъдат достъпни в дългосрочен план; насочва вниманието към необходимостта от одобряване на продуктите за хора с увреждания съгласно европейските и световните стандарти; призовава Комисията да предприеме допълнителни целесъобразни мерки за насърчаване на развитието и достъпа до стоки и услуги с универсален дизайн, както е предвидено в член 29 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, включително обмен на най-добри практики;
13. Подчертава факта, че в контекста на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания многобройни проучвания са показали, че жените с увреждания са жертва на двойна дискриминация, свързана както с тяхната пола принадлежност, така и с наличието на увреждане; призовава Комисията, с оглед на почти пълната липса на механизми в тази връзка, да формулира специални условия в системите за социална закрила на жените с увреждания;
14. Подчертава, че хората с умствени увреждания и интелектуални затруднения са изложени в особена степен на риск от малтретиране и насилие; призовава държавите-членки да установят добре развит контролен механизъм за предоставяне на социални услуги и правна закрила на жертвите и за гарантиране на зачитането на правата на човека и свободите на хората в домове за настаняване, като се обръща специално внимание на жените и децата с увреждания; призовава Европейския институт за равенство между половете да осъществи проучвания на положението на момичетата и жените с увреждания във връзка с насилието; подчертава необходимостта от мерки и действия за борба срещу двойната дискриминация по отношение на жените и за насърчаване на пълното равенство на правата и възможностите; призовава Европейската комисия и държавите-членки да предприемат активни и ефективни мерки за оказване на подкрепа и насърчаване на прехода от институционални грижи към грижи по домовете, като се използват по ефективен начин възможностите за получаване на финансиране от ЕС, например по програма „Прогрес“, за мерки за повишаване на осведомеността на обществото за положението на хората с увреждания, които са в домове за настаняване; призовава държавите-членки да гарантират наличието на приоритетен достъп за жените с

увреждания, които са жертва на насилие, до настаняване в социални жилища, помощи за приспособяване на домашната среда, помощ в домашни условия и обществени услуги във връзка със случаи на насилие, основавано на пола;

15. Подчертава, че държавите-членки следва да бъдат насърчавани да отделят значително по-голямо внимание на социалните аспекти на уврежданията; счита, че необходима предпоставка за способността на даден човек да упражнява гражданските си права би могло да бъде установяването на правна уредба за механизъм за подпомагано вземане на решения; призовава държавите-членки да насърчават във възможно най-голяма степен видовете подкрепа като индивидуалното подпомагане и други услуги, които подкрепят независимия начин на живот, с цел да се намалят институционалните грижи като цяло в полза на другите видове подкрепа; призовава Комисията да проведе задълбочено проучване на това явление и да повиши осведомеността на обществото за него; изтъква ролята на доброволческия труд като жизненоважен източник на подкрепа за хората с увреждания и призовава Комисията и държавите-членки да продължават да осъществяват и усъвършенстват инициативите и програмите за подкрепа, посветени на тази форма на труд;
16. Подчертава значението на това да се гарантира и осигури равен достъп до публична информация, със специален акцент върху публичното управление на природните и причинените от човека бедствия в съответствие с член 21 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания;
17. Призовава Комисията и държавите-членки да предприемат необходимите стъпки, за да се подготвят за природни бедствия и за бедствия, причинени от човешка небрежност, като се обръща особено внимание на предоставянето на подходяща и полезна информация за хората с увреждания, наред с другото чрез представянето на полезни и подходящи международни примери;
18. Подчертава необходимостта от действия както на национално, така и на европейско равнище, за насърчаване на прехода от институционални грижи към грижи по домовете, като се използват средствата от структурните фондове, придружени от мерки за повишаване на осведомеността на обществото за положението на хората с увреждания, които са в домове за настаняване;

Значение на събирането на данни и консултациите със заинтересованите страни

19. подчертава, че понастоящем липсват или има ограничено количество последователни и обособени по пол данни по въпросите на хората с увреждания и свързаните с тях услуги в държавите-членки, включително специфични показатели и информация за броя и качеството на домовете за настаняване, и че Евростат следва да предоставя ежегодно повече данни, обособени по пол, за хората с увреждания и за лицата, които полагат грижи за тях;
20. изразява разочарование от липсата на прозрачност и ограниченото участие на лица с увреждания в събирането на данни и консултациите и счита, че Европейската комисия следва да насърчава участието на лица с увреждания в процедурите на консултация, които трябва да са напълно достъпни в съответствие с опита на НПО, да са проектирани по начин, който предоставя възможност за получаване на конкретни коментари, и да бъдат подпомагани чрез ефективни информационни

кампании; подчертава, че фактът, че са получени едва 336 отговора от страна на гражданското общество в рамките на организираната от Комисията онлайн консултация, проведена на централния уебсайт за консултации на Комисията през 2009 г., показва, че информационните кампании не са достигнали до групите, за които са били предназначени; също така онлайн инструментът не е бил достъпен за слепи хора, използващи екранни четци; призовава държавите-членки да гарантират, че във всички процеси на изпълнение на всички равнища хората с увреждания и техните организации са включени в процеса (както е постановено в член 33 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания);

21. Призовава Комисията да ускори процеса на наблюдение, сътрудничество и обмен на добри практики между държавите-членки, особено по отношение на събирането на съпоставими данни, обособени по пол, и показателите за напредъка, с оглед на постигането на целите, установени на национално равнище и на равнището на Общността; подчертава, че измерванията следва да се основават на потребностите на хората с увреждания, а не само на медицинските фактори, и че те следва да включват социални аспекти и аспекти, свързани със заетостта и околната среда; в същото време подчертава, че е важно да се координират усилията за борба срещу злоупотребите със системата и симулирането на увреждания;
22. Припомня, че регистрирането на хора с увреждания за услуги и помощи от бюджета не трябва да води до нарушаване на техните човешки права и правото им на неприкосновеност на личния живот, нито да поражда стигми;

Демографски промени и среда без бариери

23. Подчертава, че демографските промени ще доведат също до нарастване на броя на възрастните хора с увреждания, като все повече хора ще развиват увреждания вследствие на това, че живеят по-дълго, така че ще има все по-голяма нужда от разработване и проектиране на услуги и решения, които благоприятстват както хората с увреждания, независимо от тяхната възраст, така и възрастните хора със или без увреждания;
24. Насърчава съюзяването на двете групи в рамките на обществото, с цел да се допринесе за новаторския растеж, основан също така на заетост и социално развитие в държавите-членки, и с цел да се отговори на новите изисквания, произтичащи от застаряващото общество и демографските промени;
25. Призовава Комисията да засили както санкциите, така и положителните стимули за държавите-членки, с оглед на прилагането на член 16 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 и зачитането на неговите законово обвързващи изисквания; призовава Комисията да укрепить разпоредбите относно достъпа и борбата срещу дискриминацията в бъдещата политика за сближаване за периода 2014—2020 г. и да наблюдава и оценява правилното прилагане на европейските програми за финансиране и използването на европейските фондове;
26. Призовава Комисията да насърчава използването на европейските структурни фондове, особено на Европейския фонд за регионално развитие, за подобряване на достъпа до стоки и услуги и застроени площи чрез използване на средства от европейските фондове;

Свободно движение и услуги без бариери

27. Признава, че свободното движение е основно право в рамките на Европейския съюз; подчертава, че то влияе положително върху качеството на живот и участието на хората с увреждания и техните семейства в обществото и пазара на труда, със специален акцент върху по-добрия достъп до здравни услуги, като се обръща повече внимание на хората с хронични заболявания с цел да се намали неравенството по отношение на здравето в рамките на Европейския съюз;
28. Подчертава, че в Европа, която насърчава равноправното и свободно движение в рамките на своята територия за своите граждани, правата на хората с увреждания се различават в отделните държави-членки;
29. Подчертава, че достъпният транспорт улеснява участието на хората с увреждания в пазара на труда и по този начин подпомага борбата срещу бедността и социалната изолация;
30. Призовава Комисията и държавите-членки да ускорят осигуряването на достъп до услугите чрез различни стратегии за премахване на пречките пред достъпа до тези технологии, в това число по-ниски цени, както и чрез водещите инициативи на стратегията „ЕС 2020“, насочени към постигане на целите на „ЕС 2020“;
31. Припомня, че мобилността е основен въпрос в Европейската стратегия за заетост и че специфичните пречки за достоен и независим начин на живот за хората с увреждания в ЕС продължават да бъдат изключително големи по отношение на преносимостта на обезщетенията и помощта, както и на достъпа до необходимите съоръжения или индивидуално подпомагане;
32. Подчертава, че съгласно Директивата за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (Директива 2011/24/ЕС) хората с увреждания имат право на трансгранични здравни грижи и следва да получават равноправен достъп до здравни грижи в която и да е държава-членка на ЕС, още повече ако те се нуждаят от специализирани грижи;
33. Призовава за по-добро и взаимно признаване на статута на инвалидност в държавите-членки; призовава държавите-членки да обменят добра практика с цел преодоляване на различията между националните системи за оценяване на степента на увреждане в рамките на ЕС за гарантиране на по-добра мобилност за хората с увреждания;
34. Подчертава необходимостта да се насърчи признаването от държавите-членки в рамките на техните системи за социална сигурност и при пенсиониране на участието и неплатения труд на лицата, в повечето случаи жени, полагащи грижи за лица с увреждания; изтъква, че на тези аспекти следва да се обърне особено внимание;
35. Отчита значението на Препоръка 98/376/ЕО на Съвета от 4 юни 1998 г. относно картата за паркиране за хора с увреждания, която гласи, че тази карта следва да съществува в стандартен формат и следва да се признава във всички държави-членки с цел улесняване на използването на автомобил от нейния притежател, и отбелязва, че наличието на единна харта на ЕС за правата на пътниците и

получаването и подновяването на свидетелства за управление на МПС и всякакви други разрешителни или документи, които могат да бъдат необходими за улесняване на мобилността между държавите-членки, са от основно значение за приобщаването на хората с увреждания в обществото в различните държави-членки на ЕС; отчита, че новаторските инструменти за свободна комуникация за слепите и глухите лица, например достъпни информационни услуги със специален акцент върху онлайн услугите, също са от основно значение за пълното упражняване на техните права; това включва „лесни за четене“ версии за хората с когнитивни и интелектуални увреждания; призовава за намаляване на пречките пред свободното движение на хората с увреждания чрез приемането на Европейска карта за мобилност, основаваща се на взаимното признаване от страна на държавите-членки на картите за инвалидност и обезщетенията и правата на хората с увреждания, за да се улеснят образователната и трудовата дейност и пътуванията на хората с увреждания, като се използва също рамката на отворения метод на координация призовава за създаването на по-информативен уебсайт от Комисията, който да е насочен към хората с увреждания и на който да се разясняват техните права и да се предоставя допълнителна конкретна информация относно пътуването;

36. Призовава Комисията и държавите-членки да предприемат необходимите мерки за насърчаване на достъпа без физически пречки до работните места и домовете за хората с увреждания, като средство за подпомагане на тяхното интегриране в трудовия живот;
37. Подчертава, че новаторските и основани на знанието икономики не могат да се развиват без достъпно съдържание и представяне на информацията за хората с увреждания в съответствие с обвързващите законодателни актове, например достъпни уебстраници за слепите и съдържание със субтитри за хората с увреден слух, включително услуги на средствата за масово осведомяване, онлайн услуги, достъпни за хората, използващи жестомимични езици, приложения за мобилни телефони и реагиращи на допир и звукови помощни приспособления в обществените медии;
38. Призовава Комисията и държавите-членки да въведат „двупистов“ подход, при който обвързващото законодателство и стандартите се разглеждат като допълващи се инструменти, необходими за обезпечаването на достъп; подчертава, че законодателството следва да установи рамка, която да бъде устойчива в контекста на бързото развитие в сектора на ИКТ; отбелязва, че стандартите следва да бъдат еволюиращи инструменти, които могат да гарантират прилагане на законодателството;
39. Съзнава липсата на равноправен достъп до здравни грижи, включително достъп до информация за здравето и здравните грижи, и призовава Европейската комисия да ускори своята работа по изготвянето на препоръки, които ще подпомогнат равноправния достъп до здравни услуги и до информация за здравето и здравните грижи;
40. Подчертава, че за да се постигне активното участие на хората с увреждания във всички сфери на обществения живот, трябва да се положат усилия за осигуряване на комуникационни решения за хората с умствени увреждания (напр. лесни за четене уебсайтове) и допълващи и алтернативни способности за комуникация за хората

със сложни комуникационни потребности;

41. Призовава държавите-членки да насърчават с помощта на Комисията интеграцията и приемането в обществото на хората с увреждания чрез подобряване на достъпа за тях до съоръжения и дейности за спорт, отдих и култура, включително чрез насърчаване и обмен между държавите-членки на материали в сферата на културата, които са достъпни за лицата с увредено зрение в съответствие с резолюцията на Съвета от 6 май 2003 г. относно достъпа до инфраструктура в сферата на културата и до културни дейности за хората с увреждания¹;
42. Призовава държавите-членки да отстранят недостатъците в законодателството за достъпността, особено по отношение на обществения транспорт, законодателството за правата на пътниците, включително по отношение на щетите, нанесени на оборудване за мобилност, услугите, предоставяни от електронните информационни комуникационни системи, и правилата относно обществените застроени площи и услуги;

Равни възможности

43. Счита, че равните възможности не могат да се тълкуват като еднакви условия и обстоятелства за хора с различни потребности, и поради това счита, че хората с различни увреждания следва да имат достъп до целесъобразни способности за закупуване на стоки и услуги, като по този начин се създават действителни равни възможности;
44. Отново заявява, че е необходимо да се осигури всеобщ и ефективен недискриминационен достъп за хората с увреждания до социална закрила, социални предимства, здравни грижи и образование, както и до предлагането на стоки и услуги за обществеността, включително жилищно настаняване, телекомуникации и електронни комуникации, информация — включително информация, предоставяна в достъпни формати — финансови услуги, култура и отдих, сгради, достъпни за обществеността, транспортни средства и други обществени площи и съоръжения;
45. Подчертава, че интегрирането в трудовия живот и икономическата независимост са изключително важни фактори за социалната интеграция на хората с увреждания;
46. Отново заявява, че продуктите, стоките и услугите, включително техните модифицирани варианти, не трябва да бъдат дискриминиращи, и че следователно те не трябва да бъдат по-скъпи за хората с увреждания;
47. Поддържа становището, че малките и средните предприятия играят ключова роля в предоставянето на достъп до заетост на хората с увреждания, тъй като те могат да осигуряват работна среда, която да благоприятства реализирането на личния и професионален потенциал на хората с увреждания; подчертава, че поради това на малките и средните предприятия следва да се предоставя не само цялостна информация за мерките за улесняване и подпомагане на наемането на работа на лица, ползващи се със социална закрила, но и цялата актуална информация относно технологиите и курсовете за обучение, които предоставят възможност на хората с увреждания да водят независим и активен професионален живот;

¹ ОВ С 134, 7.6.2003 г., стр. 7.

48. Подчертава изключителната важност на назначаването на хора с увреждания на обикновения пазар на труда; съзнава голямата необходимост от по-гъвкави правни форми на отношения на заетост с наблягане върху съвременните форми на отношенията работодател-служител и призовава Комисията и правителствата на държавите-членки да приемат правни и финансови мерки, които ефективно да подпомагат назначаването на хора с увреждания;
49. Призовава държавите-членки да подобрят и приспособят своите политики за активна заетост, за да позволят на хората с увреждания да се присъединят към пазара на труда и да останат на него; препоръчва въвеждането на инициативи, съобразени с потребностите за всеки вид увреждане, включително планове и професионални насоки, които да действат от момента, в който нуждаещите се лица се регистрират в службите, създадени за тази цел;
50. Подчертава, че защитените предприятия и интегрираните работни места, макар и не на равни начала с участието на открития пазар на труда, са ценни решения за придружаване и подпомагане на хора с различни увреждания и на различен етап от живота, включително чрез подходящо настаняване при прехода към отворен пазар на труда, и счита, че неоправданото отказване на подходящо настаняване (член 5 от Директива 2000/78/ЕО) следва да се счита за форма на дискриминация в съответствие с член 2 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (UNCRPD); отбелязва, че в някои държави-членки защитените предприятия и квотите могат да бъдат използвани като преход към отворения пазар на труда, предоставянето на специфични съоръжения за хората с увреждания и на персонал, обучен да се грижи за техните потребности; подчертава, че в големите предприятия осигуряването на представители от средите на лицата с увреждания, което им позволява да говорят от свое име, следва да бъде приветствано, както и укрепване на тясното сътрудничество между съответните НПО и МСП; подчертава, че личните асистенти следва да бъдат подпомагани при необходимост, тъй като това значително би подобрило възможностите за хората с увреждания да навлязат на пазара на труда;
51. Подчертава важността на преходните програми, които, на първо място, предлагат възможности за работа, като се започне със защитени предприятия и се стигне до отворения пазар на труда, и, на второ място, създават по-гъвкава рамка за прехода от професионална рехабилитация към други форми на заетост в хода на прилагането на стратегията „Европа 2020“;
52. Призовава държавите-членки да консолидират и подобрят политиките за активна заетост, приети с оглед интегриране на хората с увреждания на работното място и увеличаване на ефективността на компетентните национални органи;
53. Отбелязва, че държавите-членки следва приоритетно да приемат възможно най-бързо предложението за директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (COM(2008)0426); призовава Комисията да продължи да подкрепя преодоляването на техническите трудности в рамките на Съвета с цел да се гарантира постигането на бързо споразумение; отбелязва, че политиката на борба срещу дискриминацията играе ключова роля в насърчаването на социално приобщаване и заетост на хора с увреждания;

54. Призовава за преразглеждане на европейското законодателство в областта на обществените поръчки с цел критериите за достъпност да станат задължителни за прилагането на критерии за подбор, насочени към насърчаване на социалното приобщаване, иновациите и достъпността за хората с увреждания;
55. Подчертава, че въпреки разликите между държавите-членки много голяма част от системите за социална сигурност не са достатъчно гъвкави, за да получават отделните лица обезщетения по начин, който да им позволява да останат на пазара на труда; призовава за преразглеждането на тези системи с цел повишаване на тяхната проактивност, за да могат отделните лица, които получават обезщетения или които са с частични увреждания, да могат да останат на пазара на труда;
56. Припомня, че самата Комисия, в своето съобщение относно Европейска стратегия за хората с увреждания, изразява загриженост по отношение на слабо наличие на предавания със субтитри и звуково описание по телевизията в Европейския съюз; по-конкретно подчертава факта, че в продължение на няколко години се провежда паневропейска кампания за гарантиране на по-широк достъп до предавания със субтитри по телевизията в Европейския съюз от организации на глухи хора и хора с увреден слух с подкрепата на Европейския парламент; призовава за по-усърдно прилагане на задължението на държавите-членки съгласно Директива 2007/65/ЕО да насърчават телевизионните оператори да гарантират по-голяма достъпност на медийни услуги за хората със слухови или зрителни увреждания; призовава Комисията да предостави специфични възможности за финансиране за публични телевизионни оператори с цел да им се подпомогне да въведат рамката на услуги за субтитри и звуково описание в своите програми;

Инвестиции в хората с увреждания

57. Счита, че равнището на заетост сред хората с увреждания в Европа е печално ниско и припомня на европейските институции, че целите на стратегията „Европа 2020“ не могат да бъдат постигнати, освен ако положението на тези хора не се подобри; поради това обществото трябва да бъде запознато с уврежданията като проблем и да ги приеме, включително на предучилищно ниво и в основните училища;
58. Подчертава, че настоящите системи за образование и обучение не са достатъчни, за да се предотврати преждевременното напускане на голям процент от хората с увреждания, ако няма допълнителни обществени политики, които предлагат специфична помощ в учебния процес, тъй като числата, свързани с целите на стратегията „Европа 2020“, представляват намаляване до под 10 %, подчертава, че това води до неблагоприятно положение в значителна степен в социално отношение и по отношение на заетостта и поражда бедност сред хората с увреждания, особено в настоящата икономическа криза; подчертава, с оглед на големия процент на преждеременно напуснали училище сред лицата с увреждания и в светлината на заключенията на Съвета от 11 май 2010 г. относно социалното измерение на образованието и обучението, необходимостта да се инвестира в и да се насърчават ефективни (включително алтернативни) образователни програми и програми за (професионално) обучение, които са приспособени към потребностите, качествата и способностите на лицата с увреждания и отбелязва, че това създава необходимост от наличие на подходящ брой квалифицирани и мотивирани специалисти със солидни и подходящи програми, както и наличието на такива

програми в учебните планове на всички институции за професионално обучение и висше образование, включително на извънкласни програми за хора с увреждания, с цел да се преодолеят негативните нагласи към децата с увреждания и те да могат да добият подходяща квалификация за съвременния отворен пазар на труда; призовава държавите-членки и Комисията да предоставят на хората с увреждания по-добър достъп до информация за съществуващи програми за мобилност и обучение, както и равнопоставен достъп до програмите за учене през целия живот; отбелязва, че в такъв случай включването на борбата срещу дискриминацията в „Европа 2020“ и нейните водещи инициативи е необходимо, за да бъде изпълнен член 24 от Хартата на ООН за правата на хората с увреждания;

59. Потвърждава, че приобщаващото образование следва да бъде основен акцент, по-специално в контекста на акредитирането на предишно учене чрез опит, и че поради това трябва да му се отдели специално място в стратегическата рамка за европейско сътрудничество в образованието и обучението („Образование и обучение 2020“), както и във водещата инициатива „Нови умения и работни места“ от „ЕС 2020“; отбелязва освен това необходимостта от нови и подходящи насоки и подходящо използване на информационните технологии в училищата и по домовете във връзка с предоставянето на индивидуална и съобразена с потребностите помощ;
60. Подчертава, че за всички деца, включително тези с увреждания, трябва да се гарантира правото на универсален достъп до всички сектори и нива на образование във всички институции; призовава Комисията и държавите-членки да засилят предоставянето на обща информация за семействата на деца с увреждания, за да обхванат ранното разпознаване и подкрепа и да осигурят възможни решения за техните специфични потребности; подчертава важността на държавната помощ за семействата на хора с увреждания, от гледна точка на финансиране, помощ (включително услуги за предоставяне на грижи за деца), но също на непрекъснатата подкрепа (включително услуги за грижи за деца), предоставяне на здравеопазване, психологична помощ и споделянето на опит, както и по-гъвкаво работно време за (единия от) родителите на деца с увреждания; поради това настоятелно призовава държавите-членки да създадат специални и достъпни гишета, на които може да се получават информация и административни съвети; призовава държавите-членки да подкрепят семействата на лица с увреждания и специалисти, работещи в националните системи за здравеопазване, посредством насочена информация и мерки за обучение, както и чрез ангажиране на сдруженията на пациентите в процесите на вземане на решения и мониторинг;
61. Подчертава, че работодателите следва да позволяват на хора с увреждания да заемат работна длъжност, ако са квалифицирани, и да израстват в нея, както и да ги подпомагат с обучение;
62. Подчертава необходимостта от насърчаване на интегрирани, свързани с работа проекти за обучение, които позволяват на млади хора с увреждания да извършат незабавен практически преход от образование към трудов живот;
63. Подчертава, че също трябва да се положат усилия за справяне с проблема с неформалното образование и учене за младите хора с увреждания, включително в области като социални отношения, масмедии (които следва да бъдат предмет на

още по-строги изисквания за достъпност, включително по отношение на системи за субтитриране и звукови описания), спорт, отдих и занимания на открито, според специфичните потребности на всяко дете или млад човек; подчертава, че това не са просто ключови инструменти за здравословното развитие на всеки един човек, а също и неотчуждаеми права, признати от ООН;

64. Подчертава, че ученето през целия живот е ключов начин за подпомагане и увеличаване на приспособимостта и непрекъснатостта на заетостта на хората с увреждания и че това е от особено значение за хората, които придобиват увреждане по време на своята заетост, и също най-вече за хората, които страдат от развиващо се инвалидизиращо заболяване;
65. Призовава Комисията и държавите-членки да подпомагат или създават рехабилитационни услуги в областта на здравето, образованието, обучението, заетостта, средствата за независим живот, транспорта и т.н., които да бъдат по-ефективни и да се допълват взаимно; те трябва не само да бъдат наблюдавани и индивидуализирани, но също така да подпомагат дългосрочното планиране на бюджета и развитието;
66. Счита, че трябва да се насочи необходимото финансиране за организациите на хора с увреждания; настоява, че за такива организации степента на съфинансиране следва да е не по-малко от 10 % от стойността на проектите, представяни от тях, с оглед на това, че техните финансови затруднения са известни;

Начини на живот

67. Подчертава, че доброволната корпоративна социална отговорност също би могла да бъде важен стимул за подобряване на положението на хората с увреждания; призовава за въвеждането на помощи и субсидии, специално по отношение на фондовете и програмите на ЕС, които биха се различавали според вида на договора, за дружества и отделни лица, наемащи работници с увреждания; призовава участниците и заинтересованите страни да подкрепят и прилагат добрите практики в тази област, по-специално по отношение на жените и децата с увреждания;
68. Отново заявява, че обучението на длъжностни лица в публичния сектор както в институциите на ЕС, така и в държавите-членки относно приемането и информирането на хора с увреждания следва да се превърне в правило, както и че достъпът до публични правни документи и процедури следва да се подпомага с конкретни действия; призовава институциите на ЕС да дадат пример по отношение на осигуряването на трудова заетост на хора с увреждания и настоятелно призовава държавите-членки също да следват тази стратегия;
69. Подчертава, че политиките за насърчаване и подпомагане на независимо предприемачество следва да обръщат надлежно внимание на интеграцията на хората с увреждания на пазара на труда и в сферата на икономическата дейност, тъй като тази интеграция е източник на гъвкавост, която в много случаи им позволява да преодолеят ограниченията и бариерите на работното място; призовава държавите-членки да въведат повече подходящи и ефективни помощи за политики за независимо предприемачество по отношение на тази група;
70. Призовава Комисията да представи по-ефективно предимствата на достъпността и

да включи разходите при създаването на безпрепятствена среда за всички със специално внимание към условията на едно застаряващо общество;

71. Насърчава създаването на специални форми на отпуск, за да могат родителите да се грижат за своите деца с увреждания; освен това настоятелно призовава демонстрираната ангажираност и извършеният труд от родителите на деца с увреждания да се признават, като се зачитат за професионален опит и като се вземат предвид в значителна степен при изчисляване на размера на пенсия за старост;
72. Подчертава, че безпрепятственият достъп до здравни услуги и комплексни рехабилитационни услуги не спира напълно влошаването на здравето, особено в условията на застаряващо общество, поради което всеки носи отговорност от гледна точка на ежедневни дейности и потребителски навици, ако следва да се постигне устойчиво общество, в което се придава все по-голяма стойност на здравето, като се започне с профилактиката и се стигне до рехабилитацията;

Борбата срещу бедността

73. Призовава Комисията да осигури подходяща финансова подкрепа за европейската представителна организация на хората с увреждания, както и други европейски организации на хора със специфични увреждания, с цел да се предостави възможност за пълноценно участие в разработването на политики и прилагането на законодателство, развиващо ангажиментите на Европейската стратегия за хората с увреждания, както и Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, и в други процеси на вземане на решения, засягащи въпроси, свързани с хора с увреждания;
74. Осъжда факта, че хората с увреждания трябва да поемат допълнителна финансова тежест – допълнителните разходи в краткосрочен план, очевидно възникнали поради тяхното увреждане – в своето ежедневие, което има значително въздействие върху тяхното качество на живот;
75. Призовава Комисията, в контекста на целите за намаляване на бедността, да категоризира статистическите данни по отношение на бедността с цел изчисляване на броя на лицата с увреждане, които живеят в бедност, за да могат да се постигнат сравними цели за намаляване на бедността при лицата с увреждане в рамките на стратегията „Европа 2020“;
76. Подчертава, че премахването или значителното облекчаване на тази бедност би включвало наличието на повече хора с увреждания, упражняващи трудова заетост, което би увеличило нетните данъчни приходи за държавата и би намалило броя на хората, нуждаещи се от обезщетения поради крайна бедност;
77. Потвърждава, че, като напомня за импулса на Европейската година за борба срещу бедността и социалната изолация, намаляването на бедността не може да се осъществи без хората с увреждания да бъдат интегрирани на пазара на труда, като се започне със сферата на образованието и по-късно на пазара на труда, и да бъдат коригирани политиките за доходите по отношение на системите за изплащане на пенсия за инвалиди и хора с увреждания в съответствие с точка 12 от заключенията на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси,

приети на неговото заседание от 30 ноември 2009 г., като не забравя, че този процес може да играе и ролята на клеймо;

78. Признава, че ранното откриване и помощ са жизненоважни и от основно значение при децата с увреждания и трябва да се считат за дългосрочни инвестиции в условията на застаряващо общество; отчита, че семействата на лица с увреждания са по-изложени на риск от бедност и социална изолация и следва да им се обърне специално внимание;
79. Призовава държавите-членки да избягват всякакво намаляване на социалната закрила на хората с увреждания в рамките на политиките за бюджетна дисциплина, въведени в отговор на икономическата криза, тъй като е необходимо да се гарантира приемлив стандарт на живот за тези хора като тяхно неотчуждаемо право;
80. Заявява, че лицата с увреждания са изложени на особено голям риск от социална изолация и бедност и подчертава, че процентът на бедност при лицата с увреждания е със 70 % по-висок, отколкото при хората без увреждания; подчертава, че лицата с тежки или многостранни увреждания и самотните родители на деца с увреждания са в най-уязвимо положение; призовава Комисията и държавите-членки да гарантират техните права и да предприемат стъпки за подобряване на качеството на техния живот, като предоставят, наред с другото, достъп до практическа информация по въпроси от ежедневието, включително като ги запознават с процедурите и услугите за изграждане на умения, които имат отражение върху семейния живот;
81. Призовава Съвета и Комисията да предприемат допълнителни стъпки и да изготвят редовни доклади, засягащи редки заболявания, и да предоставят действителна помощ, като развиват контактите между родителите и специалисти, живеещи най-близо до техните домове; счита, че това трябва да се вземе предвид и да се оцени в работата на организацията INSERM; призовава Комисията да насърчи създаването на европейска мрежа от акредитирани центрове за диагностика и лечение на специфични форми на редки заболявания, за да координира и следи техните дейности и ползите, които предлагат на пациентите;

Парламентът продължава да изисква устойчив в социално отношение и основан на правата на човека подход

82. Потвърждава, че въз основа на новите права, приети в Хартата на ЕС, Комисията е възприела правилния подход към въпроса за равните възможности: засилване на борбата срещу дискриминацията, подкрепяне на политики за активно приобщаване, както и повишаване на осведомеността относно уврежданията, включително понятията за „дизайн за всички“ и „универсален дизайн“, както и акцентиране върху важноста на подходящото настаняване;
83. Призовава държавите-членки и Комисията бързо да ратифицират и приложат Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, както и нейните факултативни протоколи, и приветства инициативата на Комисията за присъединяване към Факултативния протокол на Конвенцията;
84. Призовава Съвета и Комисията да обмислят сключването на

междуинституционално споразумение с Европейския парламент и да изготвят в рамките на една година специална препоръка за включване на Парламента в наблюдението на прилагането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания;

85. Призовава Съвета да приспособи предложението на Комисията за решение относно подписването от ЕС на Факултативния протокол, като подчертава факта, че механизмът, установен от този протокол, би могъл с участието на Европейския парламент да доведе до прилагането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания от ЕС;
86. Призовава Европейската комисия да разработи конкретни, подходящи и по-подробни мерки и да въведе механизъм за мониторинг за всички равнища на управление по отношение на изпълнението на Европейската стратегия за хората с увреждания в съответствие със списъка с действия на стратегията в тясно сътрудничество с Европейския парламент;
87. Призовава държавите-членки да подкрепят във възможно най-голяма степен подходящи мерки и специални средства, освен медицинския аспект, за по-висока степен на независим живот, за да осигурят равни възможности и активен живот за лицата с увреждания и техните семейства;
88. Подчертава необходимостта от подпомагане на лицата, които могат да работят и искат да останат в работната сила, дори ако са загубили част от своя функционален капацитет; призовава държавите-членки да насърчават култура на приобщаване и да помагат за интегрирането на хора с частична работоспособност на пазара на труда;
89. Призовава държавите-членки да (пре)разгледат своите действия във връзка с хората с увреждания и национални програми или стратегии в периода и рамката на Европейската стратегия за хората с увреждания в съответствие със стратегията „Европа 2020“ и Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания;
90. Призовава Комисията да представи законодателно предложение за Европейски акт за достъпност, както беше съобщено в рамките на Европейската стратегия за хората с увреждания, като подчертава необходимостта от силни обвързващи мерки на равнище ЕС за подобряване на достъпността на стоки и услуги за хора с увреждания с ясна пътна карта;
91. Призовава държавите-членки да приемат, с подкрепата на Комисията, специфични социални мерки, за да гарантират равен достъп до здравни грижи, включително висококачествени здравни и рехабилитационни услуги, предназначени за хора с физически и умствени увреждания;
92. Подчертава важността на научноизследователската дейност относно нови терапевтични методи, които допълнително улесняват интеграцията на хората с увреждания в обществото; посочва в тази връзка, че например драма-терапията и терапията с домашни любимци се оказват ефективни за насърчаване на социализацията и междуличностното общуване;

93. Настоятелно призовава Комисията да предприеме необходимите мерки за подпомагане на хората с увредено зрение да извършват търговски сделки;
94. Призовава Комисията да включи повече съдържание, свързано с хората с увреждания, в планираното преразглеждане на реформата на обществените поръчки;
95. Призовава Комисията, според резултатите от дебата след публикуването на Зелената книга относно пенсиите, да представи аргументи в полза на напречна политика за хората с увреждания в предстоящата Бяла книга, която следва да бъде публикувана през втората половина на 2011 г.;
96. Призовава Комисията да прецени дали предприемането на допълнителни мерки в контекста на европейските структурни фондове, особено по отношение на Фонда за развитие на селските райони, помага на хората с увреждания да бъдат активни граждани, ако живеят в селски райони в Европа;
97. Призовава Комисията и Съвета да положат всички усилия за изготвяне на правила за индивидуално претърсване при използване на транспортни услуги, които да гарантират основните права и достойнството на пътниците и да служат за целите на техните пътувания, особено по отношение на медицинските изделия, помощи и принадлежности, които могат да се вземат на борда, и да постигнат ясно, общо тълкуване на съществуващите изисквания за сигурност, за да се гарантира, че на хората с увреждания не се отказва възможността да пътуват – при липса на достатъчно основание и в непропорционална степен – единствено за да се предотврати неудобство за доставчика на услуги;
98. Призовава Комисията да засили усилията за постигане на индивидуализирани навигационни услуги за незрящите хора и за тези с тежки зрителни увреждания, както и да докладва за тях ежегодно и да отправя специфични препоръки – вземайки предвид динамичното технологично развитие – като гарантира, че се постига напредък и че е възможен непрекъснат транспорт от врата до врата с комбиниран превоз, както е установено в Бялата книга, озаглавена „Към конкурентоспособна транспортна система с ефективно използване на ресурсите“;
99. Призовава държавите-членки да преразгледат своите разпоредби за здравни услуги за хора с увреждания, като широкообхватни мерки, свързани с физическата достъпност на услуги, обучение и медицински персонал, повишаване на осведомеността, информация, предоставяна в достъпни формати, индивидуализирани консултантски услуги, включително превод на различни езици, и здравни услуги, пригодени към потребностите на хората с увреждания;
100. Призовава Комисията и държавите-членки при предоставянето на помощ за спорт и отпочиване за хората с увреждания да избягват разграничаване при определянето на уврежданията и настоятелно призовава Съвета да продължи своите усилия, като припомня, че през 1986 г. Комитетът на министрите на Съвета на Европа обеща да подпомага спорта за хората с увреждания;
101. Призовава Комисията и Съвета да подобряват достъпа за хората с увреждания в областта на авторските права, включително засиления обмен на най-добри практики, да подкрепят развитието на оптимални форми на сътрудничество и да

гарантират, че доставчиците на услуги се ръководят от подходящи, общи и задължителни изисквания по отношение на хората с увреждания, с особен акцент върху хората със зрителни увреждания;

102. Подчертава, че, в съответствие с духа на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, Директива 2005/29/ЕО относно нелоялни търговски практики – по-специално разпоредбата за пропуски, въвеждащи в заблуждение – също е приложима за хората с увреждания;
103. Призовава Комисията и Съвета да предприемат действия въз основа на практиката и опита на Европейския парламент, за да осигурят безпрепятствен достъп до ИКТ за глухите хора, в съответствие с решенията на Парламента от 1988 и 1998 г., и да докладват за това ежегодно на съответните членове на ЕП;
104. Призовава Комисията да изготви проучване във връзка с хората със зрителни увреждания, в което се анализират характеристиките на цифровите екрани (интерфейси) на промишлени и домашни продукти и алтернативни, еквивалентни информационни решения за незрящи хора и се отправят конкретни законодателни предложения;
105. Призовава държавите-членки и Комисията да признаят жестомимичния език като официален език в държавите-членки; отбелязва, че поради това държавите-членки следва да работят за създаване на възможност за такова признаване съгласно Брюкселската декларация от 19 ноември 2010 г.;
106. Призовава Комисията да обърне внимание на включването на интересите на хората с увреждания, в съответствие с Целите на хилядолетието за развитие на ООН, при предоставяне на помощ за международни отношения и развитие;

o

o o

107. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и правителствата и парламентите на държавите-членки.